

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

37) Anden behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og statsskatteloven. (Ligestilling mellem offentligt og privat ansatte ved udbetaling af skattefrie godtgørelser, ophævelse af Ligningsrådets kompetence til at fastsætte skattefrie godtgørelser og indførelse af ens satser for skattefrie godtgørelser).

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 28/11 96. Første behandling 3/12 96. Betænkning 23/5 97).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Flemming Hansen (KF):

Den konservative folketingsgruppe har lovet at tilkendegive vores stilling ved 2. behandling. Vi undlader at stemme til dette lovforslag.

Kim Behnke (FP):

Vi har stillet en række ændringsforslag til vores eget lovforslag. Det er såmænd ikke, fordi vi i mellemtiden har fortrudt, at vi har fremsat lovforslaget. Det er jo et lovforslag, der blev fremsat tilbage i november måned sidste år.

Når lovforslaget har ligget så længe i Folketingets Skatteudvalg og afventet forløbet, så er det jo, fordi vi var så spændte på, hvad skatteministeren eller var det Arbejderbevægelsens Erhvervsråd ville nå frem til. Hvilket beløb skulle sættes for disse udetillæg?

I mellemtiden skete der jo det, at Folketinget vedtog en række ændringer af reglerne tilbage i december måned, og derfor er det sådan, at vores ændringsforslag – dem alle sammen på nær ét – udelukkende er tekniske ændringer, som skal foretages, for at forslaget kan være i overensstemmelse med gældende regler.

Så er det sådan, at dér, hvor der er tale om en egentlig ændring – det er ændringsforslag nr. 3 – foreslår vi, at det beløb, man når frem til, altså det fælles beløb, som alle vil skulle rette sig efter, sættes til 350 kr. pr. dag modsat de 256 kr. i regeringens forslag.

Og hvorfor så det? Er det bare, fordi Fremskridtspartiet er ude at fiske i rørt vande, og fordi vi håber på at få nogle chauffører til at stemme på Fremskridtspartiet? Nej, det er, fordi alle de henvendelser, vi har fået fra alle mulige brancheorganisationer, har gjort indtryk på os. Vi har fået henvendelse fra Byggeriets Arbejdsgiverforening. Vi har fået henvendelse fra Dansk Industri. Vi har fået henvendelse fra Dansk Eksport. Vi har fået henvendelse fra kabinepersonalet, fra danske sælgere, fra Entreprenørforeningen, ja, så sent som i dag har vi fået et meget velformuleret brev fra Dansk Metal, som gør opmærksom på, at med de 256 kr. i døgnet, som regeringen foreslår, ja, så hænger det altså ikke sammen for mange af deres folk. Og de henviser i den forbindelse også til den undersøgelse, som man har foretaget i det såkaldte BAT-kartel.

Det er nemlig sådan, at mange af disse fagforeninger osv. har gjort sig den ulejlighed at spørge deres medlemmer: Hvad er de faktiske udgifter? Hvad koster det, når man kører som eksportchauffør ned igennem Europa? Hvad koster det, når man f.eks. er brobisse og i øjeblikket render rundt derude i dårligt vejr og forsøger at få Øresundsforbindelsen eller Storebæltsforbindelsen flikket sammen? Ja, så har de pågældende altså gjort sig den ulejlighed meget systematisk at regne ud, hvad det egentlig koster at være af sted på arbejde hver eneste dag. Og svaret er, at hvis man skal vælge et beløb, som bare nogenlunde rammer de faktiske udgifter, ja, så skal det beløb ligge i en størrelsesorden på 350 kr.

Derfor foreslår Fremskridtspartiet 350 kr. Vi mener nemlig ikke, vi kan være bekendt at stille det krav over for arbejdende mennesker, at de skal tage penge med på arbejde hver eneste dag bare for at få fornøjelsen af at være på arbejde. Det er oven i købet folk, som jo, hvad enten det nu er ansatte i byggeri eller handelsrejsende eller eksportchauffører, er med til i den grad at gavne vores samlede samfundsøkonomi. De kan slet ikke forstå, at folk, der ikke laver noget som helst, folk, som udelukkende lever af offentlige overførselsindkomster, er Folketinget nok så rundhåndede at give tilskud til af den ene og den anden type, men de, der går på arbejde hver eneste dag og slider for at få tingene til at hænge sammen, skal tage penge med for at kunne afholde de udgifter, de har til fornødenheder.

Så har vi under behandlingen af det foregående forslag hørt, at hvis de har udgifter på over 256 kr. om dagen, som jo altså er regeringens forslag, så kan de bare vælge at benytte sig af ordningen med, at man får refunderet efter bilag.

Vi har under udvalgsarbejdet levende fået beskrevet fra folk, der rejser f.eks. i Fjernøsten, at når man henvender sig på restauranter og spisesteder osv. i lande som Vietnam og Sydkorea og andre steder, er det at få en kvittering jo en fuldstændig umulighed. De pågældende, der ekspederer, kan hverken læse eller skrive, og begrebet kvitteringer med ordnede forhold som i Danmark er ikke noget, man kender.

Derfor vil det være sådan, at tilbudet om, at man bare kan tage kvitteringer med hjem, er at stikke folk blå i øjnene. De er ikke i stand til at medtage og fremskaffe kvitteringerne. Selv under det, vi ville kalde civiliserede ordnede forhold som i Vesteuropa, dér oplever specielt eksportchaufførerne, at mange af de udgifter, de har, når de rejser ned igennem Europa på motorvejssystemet, er udgifter, som de må afholde uden at få nogen form for kvittering.

Derfor synes Fremskridtspartiet, at Folketinget skal stemme ja til vores ændringsforslag, som altså får den konsekvens, at beløbet ikke bliver 256 kr., som regeringen har foreslået i det foregående forslag, men derimod 350 kr., som faktisk er det rimelige sted at lande i den her sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2-5 og § 1, således ændret, vedtoges uden afstemning.

§ 2 forkastedes uden afstemning. Ændringsforslag nr. 6 om, at § 2 udgår, var dermed vedtaget.

§ 3 og ændringsforslag nr. 1 vedrørende titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

38) Anden behandling af lovforslag nr. L 248: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Standardiseret lejeværdiberegning for mindre udlejningsejendomme).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 24/4 97. Første behandling 13/5 97. Betænkning 23/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jes Lunde (SF):

Hensigten med lovforslaget her er at hjælpe ejere af mindre udlejningsejendomme, som er kommet i klemme i nogle vurderingsregler, og som ikke har nået at benytte en frist, der var den 1. juli 1995, for at komme over på det andet vurderingssystem.

Vi har sådan set forståelse for, at der er et problem her, men problemet drejer sig jo også om folk, der bor i andelsselskaber og boligfæl-